

я движатъ, и като я издигнатъ нагоре, спущатъ я съ голѣма сила надолу и така действува като чукъ и като трамбовка. Бобритѣ си служатъ съ опашката, за да набиватъ коловетѣ въ дъното на рѣката, когато си строятъ жилища и следъ това, когато около коловетѣ преплетатъ пръте и надъ тѣхъ насипатъ земя; опашката имъ служи да набиятъ земята и направятъ жилището си яко.

Но най-чудна служба върши опашката у гущеритѣ. Какво ще кажете, наистина, за органа, който съществува, за да се откъсва?

Ако нѣкога сте ловили гущери, навѣрно сте забелязали, колко крехка е опашката имъ. Повечето пжти се случва, че като уловите гущера за опашката, тя се откъсва и, или остава въ ржцетѣ ви, или пада на тревата, а гущерътъ въ това време се скрива.

Опашката се скъсва нѣ защото вие сте я дърпали, или силно сте я натискали; тя се откъсва сама, или по-добре, гущерътъ самъ я отчупва.

Лесно можемъ да се досѣтимъ, каква полза принася на гущера тази чудна опашка, като кажемъ, че следъ откъсването ѝ тя пакъ пораства. Интересно е, че дълго следъ откъсването отчупеното парче се движи като живо; затова птицата, която е хванала гущера, не се досѣща изведнажъ, че въ устата ѝ не е цѣлото животно, а само частъ отъ него. И до-

Гущеръ.